

หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง
การศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ

ชื่อหลักสูตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
จำนวน ๖ ชั่วโมง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดมหาสารคาม
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้าแบบต่าง ๆ นั้นเป็นสื่อสัญลักษณ์ของคนในแต่ละชุมชนแสดงถึงเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และความแตกต่างทางวัฒนธรรมผ้าทอยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่แรกจนถึงตายและมีบทบาทสำคัญทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมการทอผ้าเริ่มจากการสานมนุษย์เริ่มสานต้นหญ้าอ่อนเพื่อใช้ใส่วัสดุสิ่งของและต่อมาผ้าและพัฒนาเป็นวิธีการทอตันกลายเป็นเสื้อและพืชเพื่อเป็นเส้นที่ยาวและทำให้เหนียวขึ้น สามารถรับน้ำหนักได้มากขึ้นจนกระทั่งมีการคิดค้นวัสดุการทอจากพืชมาเป็นเส้นใยฝ้าย

การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้า คือ การนำเอาผ้าฝ้ายที่ทอสำเร็จแล้วมาผูกกับหินเป็นเส้นยืนและใช้เส้นพุ่งเข้าไปเวลาทอในอดีตเด็กผู้หญิงทุกคนจะถูกฝึกหัดให้รู้จักการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้าและเย็บปักถักร้อยซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในชุมชนภาคเหนือผ้าทอยังคงบทบาททางสังคมและวัฒนธรรมนอกจากบทบาททางการค้ายังมีการใช้ผ้าในประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ ดังนั้นการสืบทอดความคิดความเชื่อแบบแผนทางสังคมจากคนรุ่นเก่าสู่คนรุ่นใหม่และพัฒนาศักยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเพื่อการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมควบคู่กับการพัฒนาเป็นอาชีพและรายได้ของคนชุมชนการทอผ้าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่สืบทอดกันมาและผ้าพื้นเมืองยังสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้เช่น การทำกระเป๋าทำเป็นหมวก ทำเป็นโบว์ สร้อยคอ ตุ้มหู ฯลฯ

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดมหาสารคาม

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
หลักสูตรการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า	
ความเป็นมา	๑
จุดมุ่งหมาย	๑
กลุ่มเป้าหมาย	๑
ระยะเวลา	๒
เนื้อหาหลักสูตร	๒
การจัดกระบวนการเรียนรู้	๓
สื่อการเรียนรู้	๕
การจบหลักสูตร	๓
เอกสารหลักฐานการศึกษา	๓
เทียบโอน	๓
โครงสร้างหลักสูตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า	๔
แบบทดสอบก่อนเรียน	๘
ใบความรู้	๙
แบบประเมินผลงานผู้เรียน	๑๐
แบบทดสอบหลังเรียน	๑๑

หลักสูตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า จำนวน ๖ ชั่วโมง กลุ่มอาชีพ ความคิดสร้างสรรค์

ความเป็นมา

ผ้าทอเป็นสัญลักษณ์ของคนในแต่ละชุมชน แสดงถึงเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และความแตกต่างทางวัฒนธรรมผ้าทอยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่แรกจนถึงตายและมีบทบาทสำคัญทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมการทอผ้าเริ่มจากการสานมนุษย์เริ่มสานต้นหญ้าอ่อนเพื่อใช้ใส่วัสดุสิ่งของและต่อมาผ้าและพัฒนาเป็นวิธีการต่อต้านกลายเป็นเสื้อและพืชเพื่อเป็นเส้นที่ยาวและทำให้เหนียวขึ้น สามารถรับน้ำหนักได้มากขึ้นจนกระทั่งมีการคิดค้นวัสดุการทอจากพืชมาเป็นเส้นใย เช่น ฝ้าย รู้จักวิธีการทออย่างง่าย คือ การนำฝ้ายมาผูกกับหินเป็นเส้นยืนและใช้เส้นพุ่งเข้าไปเวลาทอในอดีตเด็กผู้หญิงทุกคนจะถูกฝึกหัดให้รู้จักการทอผ้าและเย็บปัก ถักร้อย ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในชุมชนภาคเหนือผ้าทอยังคงบทบาททางสังคมและวัฒนธรรมนอกจากบทบาททางการค้ายังมีการใช้ผ้าในประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ ดังนั้นการสืบทอดความคิดความเชื่อแบบแผนทางสังคมจากคนรุ่นเก่าสู่คนรุ่นใหม่และพัฒนาศักยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเพื่อการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมควบคู่กับการพัฒนาเป็นอาชีพและรายได้ของคนชุมชนการทอผ้าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่สืบทอดกันมาและผ้าพื้นเมืองยังสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้เช่น การทำกระเป๋าทำเป็นหมวก ทำเป็นโบว์ สร้อยคอ ตุ้มหู ฯลฯ

จุดมุ่งหมาย

๑. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
๒. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำผลิตภัณฑ์ต่างๆจากผ้าได้
๓. ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนทั่วไป

๑. ผู้ที่ไม่มีอาชีพ
๒. ผู้ที่มีอาชีพและต้องการพัฒนาอาชีพ

ระยะเวลา

ระยะเวลาเรียน จำนวน ๖ ชั่วโมง

๑. ทฤษฎี จำนวน ๑ ชั่วโมง
๒. ปฏิบัติ จำนวน ๕ ชั่วโมง

๑. ช่องทางการประกอบอาชีพ

- ๑.๑ ความสำคัญและประโยชน์ของการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
- ๑.๒ การประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
- ๑.๓ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
 - ๑.๓.๑ ชนิดของผ้า
 - ๑) ผ้าฝ้าย
 - ๒) ผ้าคราม
 - ๓) ผ้าย้อมสีธรรมชาติ
 - ๑.๓.๒ ชนิดของวัสดุการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
 - ๑) ผ้าพื้นเมือง
 - ๒) กรรไกร
 - ๓) ปืนทอ / ทอ
 - ๔) จี๊ป ลูกบิด
 - ๕) อื่นๆ
- ๑.๔ ประเภทของเครื่องมือที่ใช้และวิธีใช้
- ๑.๕ ความปลอดภัยในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์

๒. ทักษะการประกอบอาชีพ

- ๑.๑ การเตรียมผ้า
- ๑.๒ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์
- ๑.๓ วิธีการทำกระเป๋
- ๑.๔ วิธีการเก็บรายละเอียดของชิ้นงาน

๓. การบริหารจัดการในการประกอบอาชีพ

- ๓.๑ การคำนวณราคาผลิตภัณฑ์จากผ้าได้
- ๓.๒ การประชาสัมพันธ์ และการหาลูกค้า
- ๓.๓ การควบคุมมาตรฐานของการบริการ
- ๓.๔ การเจรจาต่อรองราคากับลูกค้า

๔. โครงการประกอบอาชีพ

- ๔.๑ ความสำคัญของโครงการ
- ๔.๒ ประโยชน์ของโครงการ
- ๔.๓ องค์ประกอบของโครงการ
- ๔.๔ การเขียนโครงการ
- ๔.๕ การประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของโครงการ

สื่อการเรียนรู้

๓

๑. เอกสารประกอบการเรียนรู้เรื่องความรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
๒. ภูมิปัญญาท้องถิ่น, สื่อบุคคล, วิทยากรผู้ชำนาญด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
๓. เนื้อหาวิชาการการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
๔. ใบความรู้เรื่องการการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า
๕. พบกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๖. อุปกรณ์ประกอบการฝึกทักษะอาชีพ

การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินความรู้ภาคทฤษฎีระหว่างเรียนและจบหลักสูตร
๒. การประเมินผลระหว่างเรียนจากการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพเพียงพอสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเอง

การจบหลักสูตร

๑. มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. มีผลการประเมินผ่านตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีผลงานที่ได้มาตรฐานเป็นที่พึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

เอกสารหลักฐานการศึกษา

๑. หลักฐานการประเมินผล
๒. วุฒิบัตรออกโดยสถานศึกษา
๓. ทะเบียนคุมวุฒิบัตร

การเทียบโอน

หลักสูตรการจัดการศึกษาอาชีพเพื่อการมีงานทำผู้เรียนที่จบหลักสูตรนี้แล้วสามารถนำผลการเรียนมาเทียบโอนกับหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในสาระการประกอบอาชีพที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้นได้

โครงสร้างหลักสูตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียน	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	จำนวนชั่วโมง	
							ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๑.	ช่องทางการประกอบ การแปรรูป ผลิตภัณฑ์จาก ผ้า	๑. ผู้เรียนบอกความสำคัญ และ ประโยชน์ของการ แปรรูป ผลิตภัณฑ์จากผ้า ได้ ๒. วิเคราะห์ตนเองในการ ประกอบอาชีพการแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากผ้าสามารถ บอกคุณธรรม จริยธรรม สำหรับอาชีพการแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากผ้าได้ ๓. บอกชนิดผ้าพื้นเมือง วัสดุ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ จากผ้าและประเภทของ เครื่องมือที่ใช้ในการแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากผ้าได้ ๔. อธิบายวิธีการรักษา ความ ปลอดภัยจากการใช้ เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ได้	๑. ช่องทางการประกอบอาชีพ ๑.๑ ความสำคัญและประโยชน์ ของการแปรรูปผลิตภัณฑ์จาก ผ้า ๑.๒ วิเคราะห์ตนเองในการ ประกอบอาชีพการแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมืองและ คุณธรรมจริยธรรมสำหรับอาชีพ การแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากผ้า ๒. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการ แปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๒.๑ ชนิดของผ้า ๑) ผ้าฝ้าย ๒) ผ้าคราม ๓) ผ้าย้อมสีธรรมชาติ ๒.๒ ชนิดของวัสดุการแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากผ้า ๒.๓ ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ และวิธีใช้ ๒.๔ ความปลอดภัยในการใช้ เครื่องมืออุปกรณ์	๑. ผู้เรียนศึกษาสื่อเอกสาร ใบความรู้สื่ออินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับความสำคัญ ประโยชน์ความรู้เบื้องต้น คุณธรรมจริยธรรมเกี่ยวกับการ แปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๒. ผู้เรียนสอบถาม สัมภาษณ์ พูดคุยกับคนที่ทอ ผ้าพื้นเมืองเกี่ยวกับอาชีพ การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๓. นำข้อมูลจากการศึกษา สื่อและจากการสัมภาษณ์มา วิเคราะห์ตนเอง เพื่อ ตัดสินใจประกอบอาชีพ ๔. นำผลการวิเคราะห์มา แลกเปลี่ยนกับผู้รู้เพื่อนใน กลุ่มและวิทยากร ๕. สรุปช่องทางการ ประกอบอาชีพและตัดสินใจ ของตนเอง	๑. เอกสารใบ ความรู้ ประกอบการ เรียนรู้เรื่องความรู้ การแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากผ้า ๒. ภูมิปัญญา ท้องถิ่น, สื่อ บุคคล, วิทยากรผู้ ชำนาญด้านการ แปรรูปผลิตภัณฑ์ จากผ้า	๑. การทดสอบ ก่อนเรียน-หลังเรียน ๒. การประเมินผลงาน ระหว่างเรียนจากการ ปฏิบัติ	๓๐ นาที	-

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียน	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	จำนวนชั่วโมง	
							ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๒.	ทักษะการประกอบอาชีพ การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า	๑. เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือในการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าได้ ๒. ทอผ้าพื้นเมืองได้สวยงาม ๓. เก็บรายละเอียดของงานได้ เรียบร้อยสวยงาม ๔. สรุปขั้นตอนและเทคนิคการทำงานได้ครบทุกขั้นตอน	๑. การเตรียมวัสดุ ๒. การเตรียม ๓. การเตรียมวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ ๔. วิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๕. วิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าแบบต่างๆ ๖. วิธีการเก็บรายละเอียดของงาน	๑. ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับประเภทของการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๒. ผู้เรียนศึกษาดูงานและสัมภาษณ์/สนทนากับผู้ประกอบ ๓. ผู้เรียนชมการสาธิตของวิทยากรพร้อมสัมภาษณ์ขั้นตอนและวิธีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าทุกวิธี ๔. ผู้เรียนฝึกการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าพื้นเมืองทุกวิธีและฝึกเก็บรายละเอียดของงานตามใบงานจน ชำนาญ ๕. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปขั้นตอนและเทคนิคการทำงานได้ครบทุกขั้นตอน	๑. เอกสารใบความรู้ ประกอบการเรียนรู้เรื่องความรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๒. ภูมิปัญญาท้องถิ่น, สื่อบุคคล, วิทยากรผู้ชำนาญด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า	๑. การทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ๒. การประเมินผลงานระหว่างเรียนจากการปฏิบัติ	-	๕ ชั่วโมง

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียน	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	จำนวนชั่วโมง	
							ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๓.	การบริหารในการจัดการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า	๑. คำนวณพื้นที่และราคาค่าแรง ค่าวัสดุได้ ๒. หาลูกค้าและประชาสัมพันธ์ งานแปรรูปผ้าได้ ๓. อธิบายมาตรฐานของการบริการงานแปรรูปผ้าได้ ๔. เปรียบเทียบราคากับลูกค้าได้ อย่างราบรื่น และเป็นที่พึงพอใจ ของลูกค้า ๕. สรุปกระบวนการบริหารจัดการในการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าที่พึงประสงค์ของลูกค้าได้	๑. การคำนวณพื้นที่และราคาคำนวณราคา ๑.๑ การคำนวณพื้นที่และราคาคำนวณราคาในการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๑.๒ การคำนวณพื้นที่และราคาคำนวณราคาในการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๑.๓ การคำนวณพื้นที่และราคาคำนวณราคาในการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๒. การประชาสัมพันธ์และการหาลูกค้า ๓. การควบคุมมาตรฐานของการบริการ ๔. การเปรียบเทียบราคากับลูกค้า	๑. ผู้เรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง การคำนวณลดทอนและการคำนวณราคาค่าแรงและวัสดุ การหาลูกค้า การประชาสัมพันธ์มาตรฐานของการบริการและการเจรจาต่อรองราคา ๒. ผู้เรียนฝึกคำนวณพื้นที่ ราคา ค่าแรง และวัสดุ การหาลูกค้า และวิธีการประชาสัมพันธ์ ๓. ผู้เรียนฝึกปฏิบัติงานและฝึกเจรจาต่อรองราคากับลูกค้า โดยใช้บทบาทสมมติและสถานการณ์จริง ๔. ผู้เรียนและผู้สอนสรุปกระบวนการบริหารจัดการในการประกอบอาชีพการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้าได้	๑. เอกสารใบความรู้ ประกอบการเรียนรู้เรื่อง ความรู้การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๒. ภูมิปัญญาท้องถิ่น, สื่อบุคคล, วิทยากรผู้ชำนาญด้าน การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า	๑. การทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ๒. การประเมินผลงานระหว่างเรียนจากการปฏิบัติ	๑๕ นาที	-

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียน	สื่อการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	จำนวนชั่วโมง	
							ทฤษฎี	ปฏิบัติ
๔.	โครงการประกอบอาชีพ การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า	๑. บอกความสำคัญของโครงการอาชีพได้ ๒. บอกประโยชน์ของโครงการ อาชีพได้ ๓. บอกองค์ประกอบของโครงการอาชีพได้ ๔. อธิบายความหมายขององค์ประกอบของโครงการอาชีพได้ ๕. อธิบายลักษณะการเขียนที่ดี ขององค์ประกอบของโครงการ อาชีพได้ ๖. เขียนโครงการในแต่ละองค์ ประกอบให้เหมาะสม และ ถูกต้องได้ ๗. ตรวจสอบความเหมาะสม และสอดคล้องของโครงการอาชีพได้	๑. ความสำคัญของโครงการอาชีพ ๒. ประโยชน์ของโครงการอาชีพการ ๓. องค์ประกอบของโครงการประกอบอาชีพ ๔. การเขียนโครงการอาชีพ ๕. การประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของโครงการอาชีพ	๑. จัดให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้ เรื่อง ความสำคัญของประโยชน์ของโครงการอาชีพ ๒. จัดให้ผู้เรียนศึกษาสาระข้อมูลจากใบความรู้ เรื่อง ตัวอย่างการเขียนโครงการอาชีพที่ดี เหมาะสม และถูกต้องพร้อมจัดการอภิปราย เพื่อสรุปแนวคิดเป็นแนวทางในการเขียนโครงการอาชีพที่ดี เหมาะสม และถูกต้อง ๓. จัดให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการเขียนโครงการอาชีพ ๔. กำหนดให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของโครงการอาชีพ ๕. จัดให้ผู้เรียนปรับปรุงโครงการอาชีพให้มีความเหมาะสมและถูกต้อง	๑. เอกสารใบความรู้ ประกอบการเรียนรู้เรื่องความรู้ การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า ๒. ภูมิปัญญาท้องถิ่น, สื่อบุคคล, วิทยากรผู้ชำนาญด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากผ้า	๑. การทดสอบ ก่อนเรียน-หลังเรียน ๒. การประเมินผลงาน ระหว่างเรียนจากการปฏิบัติ	๑๕ นาที่	-

แบบทดสอบก่อนเรียน

๑. การประดิษฐ์ของใช้ของตกแต่งจากวัสดุในท้องถิ่นมีแนวทางอย่างไร.

- ก. เลือกวัสดุที่หาได้ยากในท้องถิ่น
- ข. ออกแบบชิ้นงานให้เหมาะสมกับวัสดุ
- ค. ไม่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย
- ง. ประดิษฐ์แต่ของใช้ของตกแต่งที่มีราคาแพง

๒. เหตุใดผ้าฝ้ายจึงยับง่าย

- ก. ใยมีความยืดหยุ่นต่ำ
- ข. ใยดูดความชื้นได้ดี
- ค. เส้นใยมีความนุ่มมาก
- ง. เส้นใยทนความร้อนได้ดี

๓. ผ้าใยสังเคราะห์ คือผ้าประเภทใด

- ก. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยสังเคราะห์และสารเคมี
- ข. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยธรรมชาติหลายๆ ชนิดและสารเคมี
- ค. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยวิทยาศาสตร์และสารเคมี
- ง. เป็นผ้าที่ผลิตจากเทคโนโลยีใหม่ๆ และสารเคมี

๔. การเลือกซื้อเสื้อผ้าควรคำนึงถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก

- ก. สี
- ข. แบบ
- ค. ราคา
- ง. ประโยชน์

๕. ข้อใดคือการกำหนดรูปแบบผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความสนใจและมีความต้องการสูง

- ก. สะอาดน่ารัก
- ข. ทำเป็นรูปทรงกลม
- ค. เรียบไม่มีรอยขีดข่วน
- ง. มีรูปร่างแปลกและใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง

ใบความรู้

การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้าแบบต่าง ๆ นั้นเป็นสื่อสัญลักษณ์ของคนในแต่ละชุมชนแสดงถึงเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และความแตกต่างทางวัฒนธรรมผ้าทอยังคงเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกจจนถึงตายและมีบทบาทสำคัญทั้งในแง่เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมการทอผ้าเริ่มจากการสานมนุษย์เริ่มสานต้นหล้าอ่อนเพื่อใช้ใส่วัสดุสิ่งของและต่อมาผ้าและพัฒนาเป็นวิธีการทอตันกลายเป็นเสื้อและพิชเพื่อเป็นเส้นที่ยาวและทำให้เหนียวขึ้นสามารถรับน้ำหนักได้มากขึ้นจนกระทั่งมีการคิดค้นวัสดุการทอจากพืชมาเป็นเส้นใย เช่นฝ้ายรู้จักวิธีการทออย่างง่าย คือ การนำฝ้ายมาผูกกับหินเป็นเส้นยืนและใช้เส้นพุ่งเข้าไปเวลาทอในอดีตเด็กผู้หญิงทุกคนจะถูกฝึกหัดให้รู้จักการทอผ้าและเย็บปักถักร้อยซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในชุมชนภาคเหนือผ้าทอยังคงบทบาททางสังคมและวัฒนธรรมนอกจากบทบาททางการค้ายังมีการใช้ผ้าในประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ ดังนั้นการสืบทอดความคิดความเชื่อแบบแผนทางสังคมจากคนรุ่นเก่าสู่คนรุ่นใหม่และพัฒนาศักยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเพื่อการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมควบคู่กับการพัฒนาเป็นอาชีพและรายได้ของคนชุมชนการทอผ้าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่สืบทอดกันมาและผ้าพื้นเมืองยังสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้เช่น การทำกระเป๋าทำเป็นหมวก ทำเป็นโบว์ สร้อยคอ ตุ้มหู ฯลฯ

ดังนั้นการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากผ้ามีมาตั้งแต่สมัยดั้งเดิมของบรรพบุรุษได้ใช้ลายผ้าปุม (ผ้าโฮล) ผ้าขาวม้า ผ้าลายสมอ ผ้าอันพรม ผ้าอันลู่ซิม หรือผ้าลายไทย ผ้าหางกระรอก ผ้าโสร่ง ลายผ้าต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดสุรินทร์ ลายผ้าเหล่านี้ได้รับการเรียนรู้มาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษสู่ลูกหลานมานานจนถึงยุคปัจจุบันเป็นการสืบทอดและถ่ายทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านซึ่งผ้าไหมของบ้านเทนมียสามารถหาวัตถุดิบได้เองโดยการเลี้ยงไหมและทอผ้าไหมได้เองต่อมามีการดัดแปลงลวดลายและสีสันทของลายผ้าตามความต้องการของตลาดและผู้บริโภคนอกเหนือจากนั้นทางกลุ่มก็ได้มีการคิดดัดแปลงผลิตภัณฑ์จากผ้าที่นำไปนุ่งห่มได้มาดัดแปลงเป็นกระเป๋าสุภาพสตรีและกล่องกระดาษทิชชูเป็นของประดับตกแต่งในครัวเรือนทางกลุ่มก็ได้จัดสรรหาเศษผ้าที่เหลือจากการตัดเย็บเสื้อผ้ามาต่อลายให้เกิดความสวยงาม และ มาเย็บประกอบเป็นกระเป๋า และกล่องกระดาษทิชชู

แบบประเมินผลงานผู้เรียน

ชื่อ – สกุล.....

หลักสูตร..... กลุ่ม.....

คำชี้แจง : ให้วิทยากรประเมินผลงานของผู้เรียนตามหัวข้อที่กำหนดให้

ประเด็นที่ประเมิน	คะแนนประเมิน (๑๐ คะแนน)
๑. ความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระ (๒๐ คะแนน)	
๑.๑ ทดสอบความรู้ความเข้าใจ	
๑.๒ สอบถามความรู้ความเข้าใจ	
๒. ทักษะการปฏิบัติ (๔๐ คะแนน)	
๒.๑ สังเกตการณ์ปฏิบัติในระหว่างการเรียนรู้การจัดกิจกรรม	
๒.๒ ประเมินโดยให้สาธิต	
๒.๓ แสดงขั้นตอนวิธีการปฏิบัติ	
๒.๔ ประเมินจากกระบวนการมีส่วนร่วม	
๓. คุณภาพผลงาน ผลการปฏิบัติ	
๓.๑ สังเกตผลงาน	
๓.๒ ตรวจสอบผลงาน	
๓.๓ มีความคิดสร้างสรรค์	
๓.๔ ผลการปฏิบัติว่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่	
รวมคะแนน (๑๐๐ คะแนน)	

หมายเหตุ การประเมินผลการจบหลักสูตรอาจดำเนินการได้ ดังนี้

- การประเมินระหว่างเรียน และเมื่อจบหลักสูตร
- ประเมินครั้งเดียวก่อนจบหลักสูตร

ทั้งนี้ เกณฑ์การจบหลักสูตร จะต้องได้คะแนนรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จึงจะผ่านเกณฑ์
การประเมิน

ลงชื่อ

(

วิทยากร

)

แบบทดสอบหลังเรียน

๑. การเลือกซื้อเสื้อผ้า ควรคำนึงถึงสิ่งใดเป็นอันดับแรก
 - ก. สี
 - ข. แบบ
 - ค. ราคา
 - ง. ประโยชน์

๒. ข้อใดคือการกำหนดรูปแบบผลิตภัณฑ์เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความสนใจและมีความต้องการสูง
 - ก. สะอาดน่ารัก
 - ข. ทำเป็นรูปทรงกลม
 - ค. เรียบไม่มีรอยขีดข่วน
 - ง. มีรูปร่างแปลกและใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง

๓. การประดิษฐ์ของใช้ของตกแต่งจากวัสดุในท้องถิ่นมีแนวทางอย่างไร.
 - ก. เลือกวัสดุที่หาได้ยากในท้องถิ่น
 - ข. ออกแบบชิ้นงานให้เหมาะสมกับวัสดุ
 - ค. ไม่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย
 - ง. ประดิษฐ์แต่ของใช้ของตกแต่งที่มีราคาแพง

๔. ผ้าใยสังเคราะห์ คือผ้าประเภทใด
 - ก. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยสังเคราะห์และสารเคมี
 - ข. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยธรรมชาติหลายๆ ชนิดและสารเคมี
 - ค. เป็นผ้าที่ผลิตจากใยวิทยาศาสตร์และสารเคมี
 - ง. เป็นผ้าที่ผลิตจากเทคโนโลยีใหม่ๆ และสารเคมี

๕. เหตุใดผ้าฝ้ายจึงยับง่าย
 - ก. ใยมีความยืดหยุ่นต่ำ
 - ข. ใยดูดความชื้นได้ดี
 - ค. เส้นใยมีความนุ่มมาก
 - ง. เส้นใยทนความร้อนได้ดี

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

๑. ข
๒. ก
๓. ก
๔. ง
๕. ง

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

๑. ง
๒. ง
๓. ข
๔. ก
๕. ก

